D. u. H. G. 514 (Ink.)
VD16

¶ Bernardus in ſmone de vigilia
apłorum petri ⁊ pauli

Tria ſt. que in feſti-
uitatibꝫ ſcoꝝ vigilant
ꝯſideꝛare debemus.

Auxiliū ſancti
Exemplum eius
Confuſionē noſtrā.

Auxiliū ei⁹: qa qui. potens erat in terra. poten
tioꝛ ē in celꝭ āte faciem dñi dei ſui Si ei dū hic
viuēt miſertus ē pctōꝛibꝫ ⁊ oꝛauit ꝑ eis. nūc tā-
to āplius q̄nto veri⁹ agnoſcit miſerias noſtras
oꝛat ꝑ nobis patrē: qa btā illa patria charitatē
ei⁹ nō imutauit ſ augmētauit Neqꝫ eni qa im-
paſſibilꝭ oīno. ideo et incōpaſſibilis fcūs eſt: ſed
nūc potius iduit ſibi viſcera mīe. cū ante fontē
mīe exiſtit Eſt ⁊ alia cā que magis vrget ſcōs
vt ſolliciti ſint de nobꝫ. qa iuxͣ vocem apłi deus
ꝓuidet pro nobꝫ. ne ſine nob ꝯſummentꝛ: ſicut
ait ſcūs Me expectāt iuſti donec retribuas mi-
hi Debemus etiā attēdere exemplū eius. qa
q̄ꝫdiu i terris viſus ē ⁊ cū hoībus ꝯuerſatus eſt
nō declinauit ad dexterā neqꝫ ad ſiniſtrā: ſ viā
regiam tenuit donec veniret ad illum qui dicit.
ego ſum via vitas ⁊ vita Intuemini hūilitatē
operū eius. auctoꝛitatē verboꝝ eius. ⁊ tūc vide-
bitis q̄uo tam verbo q̄ꝫ exēplo luxerit iter ho-
mines. q̄lia nobis veſtigia dereliquerit vt ābule
mus ꝑ ea ⁊ nō erremus i eis. Uere iuxͣ ꝓphetā

1435 85901
LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

ſemita iuſti recta ē: rect⁹ callis iuſti ad ābulā-
dū Sed ⁊ diligētiori ītuitu cōfuſionē noſtrā
īſpiciamus. qa homo ille ſilis nob; fuit paſſibil'.
ex eodē luto formatus ex quo ⁊ nos. Quid er-
go eſt ꝙ nō ſolum difficile ſ īpoſſibile credim⁹
vt faciam⁹ opa que fecit. vt ſequamur veſtigia
eius? Cōfundamur frēs ⁊ ꝯtremiſcam⁹ ad vo
cem iſtā: ſi forte hec ꝯfuſio adducat nob gloriā.
ſi forte grām genēt timor iſte Hoīes iſti fuerūt
qui pceſſerūt nos. ⁊ tā mirabiliter pceſſerūt p
vias vite: vt vix eos homines fuiſſe credamus.
Sic ḡ in ſcōꝝ feſtiuitatib ⁊ gaudere ⁊ ꝯfundi
debemus Gaudere quia patronos pmiſimus:
ꝯfundi. qa eos imitari non poſſumus

¶ Prefatio in martyrologiū cum additio-
nib hic impſſum.

Laudate dñm in ſanctis eius. pſ. cl. Scōꝝ
dei nos agere mēoriam eoſqꝫ honorarē dig
nū oīno et iuſtū eſt. nobiſqꝫ vltra ꝙꝫ dici queat
vtile. Inter multas nanqꝫ rōnes quib ad vene
rationē ſcōꝝ īduci merito dēmus. illa eſt ſūma
et pncipal': que in vbis pfatis pſalmiſte īnuitur
Propter honorē ei diuīe maieſtat; ſcōs colere
dēmus. Cū enī ſcīs hōrem impendim⁹ deū in
ipis honoram⁹ et mirabilem pdicamus. nā qui
ſcīs honorē tribuit, illū ſpecialiť hōrat qui eos